

عنوان مقاله:

اثر برهمکنش ساکارز و اسید بوریک بر عملکرد گوجه فرنگی گلخانه ای

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مجید مثنایی - گروه باغبانی، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

کامبیز مشایخی - گروه باغبانی، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

پویان مهربان جوبنی - گروه علوم پایه، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

سیدجواد موسوی زاده - گروه باغبانی، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

باتوجه به کشتهای گلخانه ای گیاهان باغی مانند گوجه فرنگی *Solanum lycopersicum* به صورت آبکشت و بدون خاک، لزوم تغذیه مناسب گیاهان و استفاده از عناصر و ترکیباتی که سبب افزایش عملکرد شوند، بیش از پیش لازم و ضروری به نظر میرسد. بدین منظور مطالعه حاضر باهدف بررسی کاربرد ساکارز ریشه‌های در برهمکنش با غلظتهای مختلف بور به صورت اسید بوریک بر رشد و عملکرد گیاه گوجه فرنگی انجام شد. آزمایش بر پایه طرح کاملا تصادفی با ۶ تکرار انجام گرفت و تیمارهای در نظر گرفته شده شامل ۰ و ۰/۲ درصد ساکارز و غلظتهای صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم در لیتر اسید بوریک به صورت ریشه ای طی ۱۵ هفته از مهر تا بهمن ماه در شرایط گلخانه ای انجام شد. بررسی نتایج نشان داد که در ماه مهر و آبان/ تفاوت معنی‌داری در وزن و عملکرد میوه مشاهده نشد. اما در ماه های آذر و دی / با توجه به شرایط کم نوری و کاهش عملکرد کلی گیاه گوجه فرنگی، تیمار ساکارز به همراه ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسید بوریک در مقایسه با گیاهان شاهد سبب افزایش وزن میوه و عملکرد گیاه شد. همچنین وزن تجمعی میوه های برداشت شده در طی ۱۵ هفته نیز افزایش معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد نشان داد. به نظر میرسد تیمار اسید بوریک سبب تسهیل انتقال ساکارز ریشه ای به بخشهای هوایی گیاه و از طریق افزایش فتوسنتز در شرایط کم نوری سبب افزایش عملکرد گیاه گوجه فرنگی شده است.

کلمات کلیدی:

اسید بوریک، ساکارز، گلخانه، گوجه فرنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1326993>

